

Organiseringen av miljøforvaltningen

Bærekraftig utvikling er synonymt med god ressursforvaltning, herunder god vannressursforvaltning.

Organiseringen av miljøforvaltningen i Norge er svært oppslittet. Som eksempel er ansvaret for den offentlige vannressursforvaltning fordelt mellom en rekke departementer og tilhørende etater. Både stats-, fylkes- og kommunenivå har viktige oppgaver.

Det hevdes at flere utviklingstrekk har svekket vannressursforvaltningen på bekostning av vannsektorforvaltningen: NVE er omorganisert, Vassdragsdirektoratet er nedlagt. Ressursavdelingen i Miljøverndepartementet finnes ikke mer, heller ikke det interdepartementale Vannressursutvalget. Miljøverndepartementet har trappet ned sitt engasjement innen vannbruksplanlegging. Stortingsmelding nr. 46 om Miljø og utvikling (Brundtlandskommisjonens oppfølging i Norge), fremstår mere som en sum av enkeltsetninger enn et helhetlig program. Miljøforvaltere på kommune og fylkesnivå møter i sterkere grad enn tidligere den «fragmenterte stat» innen miljøforvaltningen.

Mange mener utviklingen er et resultat av at viktige deler av den sentrale miljøvernforvaltningen i stadig sterkere grad organiserer seg etter tiltakssektorer, slik at inngrepsmulighetene med industri, kommuner, landbruk, samferdselssektorer m.v. blir best mulig. En slik organisering optimaliserer mulighetene for tiltak og virkemidler, men vanskeliggjør og svekker en økologisk og ressursforankret miljøpolitikk.

Miljøutfordringene fremover både nasjonalt og internasjonalt tilsier økende behov for helhetlige og sammordnede løsninger på tvers av sektorer og faggrenser. Dette sammen med den sterke opptrapping av miljøverninnsatsen gjør at vi til enhver tid må stille oss

spørsmål om våre mål. Strategier og virkemidler er de riktige for å kunne møte utfordringene. Og et av de viktigste virkemidlene er riktig og tidsmessig organisering av vår miljøforvaltning.

Mange mener tiden nå er inne til å foreta en gjennomgripende analyse av organiseringen av miljø- og ressursforvaltningen på alle tre forvaltningsnivåer; nasjonalt, regionalt og lokalt, men med særlig vekt på nasjonalt nivå. En mulighet som ble drøftet på Norsk Vannforenings møte i januar innebar opprettelsen av et Miljø- og Ressursdirektorat hvori bl.a. inngår Statens Forurensningstilsyn, Direktoratet for Naturforvaltning og deler av Norges vassdrags- og energiverk. Det forutsettes en tilsvarende samordning på fylkesnivået, f.eks. ved at et slikt Miljø- og Ressursdirektorat får distriktsenheter i hvert fylke.

Det er flere eksempler fra andre land hvor den sterke oppprioriteringen av miljøsektoren har resultert i omfattende omorganiseringer. Vi håper Miljøverndepartementet, som den sentrale adresse for en slik henstilling, tar imot utfordringen!

NORSK VANNFORENING